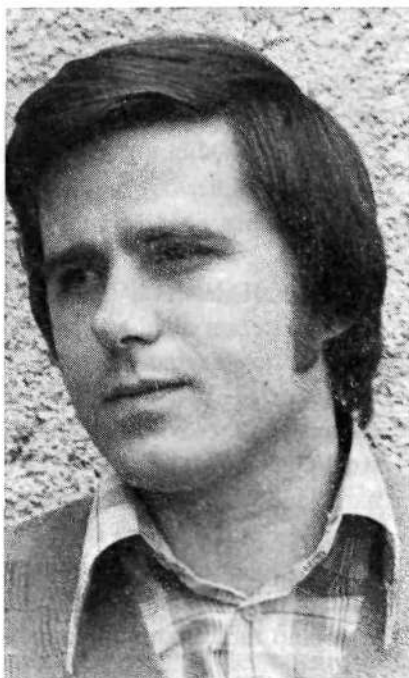

Na kresni večer

Franc
Černigoj

V TIHOTO LISTOV VZVEJE PIŠ S POBOČIJ
z vejami preplete svojo tenko dlan.

zadrhtijo listi vinske trte.
vzdramijo se črički v
v cvetovih sončnic polzastrih.
z njim zrejo skozi noč.
kjer v mraku luč ugaša . . .

in prav potihó se s cvetov razlije pesem.

vstaja voda in se zliva v strugo.
da se razlije spet v ravnini brez bregov.

POJMO DVIGAT ZAKLADE V LUNINO NOČ.
razgrinjat zelenje in kresno moč.
sveti ivan hódi nam v pomoč.

praprotno seme sej po nas.
 volhka praprot rasti iz nas.
 vrni se v nas izgubljeni čas.

semkaj. kresnice. v kresno noč!
 svetite. svetite lunino moč.
 z lučjo nam hôdite v pomoč.

ČEZ POLJE NASTAVLJAM DLANI NA KRESNI VEČER.
 v mrak iztezam dlani za begajočimi lučcami.
 z očmi v temo zginevam za kresnicami.

v dlaneh se kresovi prižigajo. prsti se mi vnemajo.
 v oči plamenčki zbadajo.
 naročje je polno gorečega neba.

v tihoto sobe razsujem to svetlo bogastvo.
 z lučjo mi kresnice temnijo temo.
 v globino zenic zbada njihova luč.

iznad zglavja. iz medzvezdja utripa . . .

POMLADNA

črn metulj. pijan vonjav.
 kot bi suh list čez gmajno nosil veter.

ustavi se. zaplavaj tja med vresje.
 da te ulovim. da strem ti črna krila.

zakaj sem te prav jaz uzrl.
 prinašaš mi zlo srečo.

zakaj se nisi pritajil.
 med mrtvo prhlo listje.

ne vedel bi. da sem te uzrl.
 in up bi mi ostal.

tako pa vem, da to pomlad prinašajo črna krila.
tako se bom težko smejal, v očeh imam črna krila.

DOPOLNJENO JUTRO V MAJSKI SVETLOBI.

rani spreleti pojočih ptic.
zlat kip pomladi na vetrnem kraju.
za špranjo luči mi zaseče v srce.

le za špranjo je počila skorja na duši.
črna luč je vdrla na plan.
ptice so umolknile v ranih spreletih.
zlat kip pomladi je počrnel.

zaprl sem okno, zagrnil zavese,
črno luč sem zaklenil v srce.
skozi režo v težki črni tkanini,
reže žarek prelestne luči.

PRITAJENO VSTAJA BURJA MED BORI.

kot rastejo tiho zelene iglice v noč.
kot da je ni, se sliši vedno močnejše.

v moji duši raste kras, brinje bode.
kot siva misel čez kameni svet,
zdrsi skoz dušo brinovka.

polno krvavih brinovitih iglic,
zabodenih v telo.
jo vzame vase tiha noč.

KO TE POLEŽE ZIMSKI VETER . . .

ko te poleže zimski veter, raste ti bohotno, sprhniš pod snegom.
da skozi tvoj mrtvaški prt, vzbrsti in vzklije še bohotneje.

hvalimo te stvarnik, ki si nam namenil to plodovito usodo.
ki iz naše smrti žene boljšo rast.